



ע"פ 3581/09/16 - יצחק דרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 3581-09-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המערער: יצחק דרי

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

- נגד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ') מיום 18.7.16 בת"פ 46144-09-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו במעשה מגונה בקטינה ונדון לעונשים הבאים: שנה וחצי מאסר בפועל, שני מאסרים על תנאי ופיצוי למתלוננת. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים: בשעות הערב של יום 12.9.15, בעת שהמערער בנה סוכה על גג הבניין, הגיעה המתלוננת, שהיתה כבת 9.5 שנים ומתגוררת בשכנות, ביחד עם אחיה, לברך את המערער לרגל החג. לאחר שאחיה של המתלוננת עזב את המקום, היא נותרה ביחידות עם המערער. המערער הרים אותה מספר פעמים על מנת להראות לה את הנוף,



ואגב כך אחז בין רגליה ונגע באזור איבר המין שלה מעל הבגדים. בהמשך חיבק את כתפיה, הוליך אותה אל פינת הגג, התיישב והשעין אותה מולו וקרוב אליו, אמרה לה כי היא כמו בת בשבילו, שאל על חייה לאחר פטירת אביה המנוח, שאל אותה האם היא אוהבת אותו והאם הוא יכול לנשקה. המתלוננת לא השיבה לשאלותיו, והמערער נישק אותה על לחייה ובפיה במשך מספר שניות, ליטף אותה באזור החזה ודגדג אותה בגב ובבטן ונגע באזור איבר מינה מעל לבגדיה. לאחר מכן אמר לה שלא תספר לאימה על שאירע.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טען כי עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער הינו כבד בנסיבות הענין, חמור ביחס לטיב המעשים ומהווה ענישה מכבידה מעל למידה הראויה ביחס לעבירה יחידה. כמו כן, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, ראוי לקבוע את עונשו במידת הרחמים ולהעדיף פתח לשיקומו והחזרתו אל החברה ממנה נפלט. לשיטת הסנגור, בעניינו של המערער קיימים סיכויי שיקום ממשיים ויש לאפשר לו להשלים את ההליך הטיפולי בו החל. נטען כי המערער מנסה ככל יכולתו להשתלב בהליך הטיפולי בו הוא לוקח בו חלק עקבי פעיל. בהערכת המסוכנות בעניינו נקבע כי הנה נמוכה לרצדיביזם מיני והמערער אינו סובל מסטייה מינית פדופילית. המערער הינו כבן 53 שנים, אב לעשרה ילדים וסב לנכדים, ללא עבר פלילי, חי חיים נורמטיביים. מעשיו בעת ביצוע העבירה לא היו מתוכננים, הוא הודה במעשיו והביע חרטה ובושה עמוקה. הוסף עוד כי לא היה מקום לגזור עונשו של המערער בטרם הושלם הליך הטיפול. נטען כי העונש שהוטל על המערער חורג באופן קיצוני לחומרה, המערער מעד בגיל מאוחר, אולם קיבל אחריות והשתלב בהליך טיפולי, ואין סיכוי שימעד פעם נוספת. הודגש כי עקרון השיקום נמצא בין שיקולי הענישה ולא ניתן להתעלם מכך. המערער ומשפחתו נעקרו ממקום מגוריהם. מכל אלה התבקש להקל בעונשו של המערער. לעניין הפיצוי - הפיצוי שולם והערעור בעניין זה אינו רלבנטי.

ב"כ המשיבה גרסה כי אין מדובר בעונש חמור שיש להתערב בו. מדובר בנסיבות קשות, במעשים שבוצעו בילדה כבת 9.5 שנים, המערער אף ציין מה משך אותו באותה מתלוננת. העובדה שהמערער חש בושה, חרדה ומבוכה, אינם נוגעים למעשים אלא להליך המשפטי, ואף שירות המבחן ציין כי לא מצא אצל המערער אמפטיה רגשית. נטען עוד כי אין להמתין, לעניין גזירת העונש, לסיום ההליך הטיפולי, שכן גם לעקרון הענישה חשיבות. עקרון ההלימה נקבע כעיקרון מרכזי בנושא הענישה כאשר, מנגד, ניצבת ילדה בת 9.5 שנים. על כן אין מקום להקל בעונשו של המערער, מה עוד שלעבירה בה הורשע המערער נקבע עונש מינימום.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1962, כבן 53 שנים, נשוי ואב לעשרה ילדים. בני הזוג מתגוררים עם ארבעה מילדיהם. עד למעצרו למד בישיבה. למערער אין עבר פלילי, הוא קיבל אחריות על מעשיו, אך שירות המבחן התרשם מקיומם של עיוותי חשיבה ומהיעדר אמפטיה כלפי המתלוננת. מאז חודש מרץ 2016 משתתף המערער בהליך טיפולי קבוצתי במסגרת שירות המבחן המיועד להימשך עד לחודש אוקטובר 2016. דווח כי הוא משתתף בפגישות באופן סדיר ולוקח חלק פעיל. הערכת מסוכנותו של המערער דורגה כבינונית-נמוכה, נקבע כי המערער אינו סובל מסטייה מינית פדופילית וכי יוכל להפיק תועלת מטיפול ייעודי לעברייני מין. שירות המבחן המליץ להטיל עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, עונש מותנה, פיצוי כספי למתלוננת וצו מבחן למשך שנה וחצי.



תסקיר קורבן

5. המתלוננת, ילידת 2006, התייתמה מאביה כשאך היתה כבת שלוש שנים, היא סובלת משיתוק מוחין. מאז האירוע, המתלוננת סובלת מהתפרצויות זעם וחרדות, חלה החמרה בבעיית בריחת שתן ממנה סבלה בעבר, וחלה התדרדרות משמעותית בלימודיה. כמו כן, היא נרתעת ממגע גופני של בני משפחתה. עוד עולה כי היא ובני משפחתה ספגו התנכלויות מבני משפחת המערער. המתלוננת עוברת טיפול ותוסיף להזדקק לו גם בעתיד. עוד פורט כי גם אימה של המתלוננת עברה משבר, נזקקה לטיפול, ועד היום סובלת מבחינה נפשית מהשלכות האירוע.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדים עברו הפלילי הנקי, הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה כנה מצדו. כמו כן, מהערכת מסוכנותו עולה כי הוא ביצע את העבירה שלא על רקע פדופיליה או סטייה מינית. מאידך, מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער אינו מגלה אמפתיה ממשית כלפי המתלוננת וקיימים אצלו עיוותי חשיבה אשר גרמו לו לראות בקטינה אובייקט מיני לגיטימי, ומסוכנותו הוערכה בינונית-נמוכה. כמו כן, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. המערער פגע מינית בילדה בת תשע וחצי בנסיבות שלא בכדי תוארו על ידי בית משפט קמא כניצול ציני ומכוער של חולשתה של המתלוננת תוך ניצול לקות גופנית ממנה היא סובלת, וניצול הקרבה והקשר שבין המשפחות. הנזק שנגרם ממעשיו של המערער עולה באופן ברור מתסקיר נפגעת העבירה, הן למתלוננת והן לאימה, אשר מאז האירוע נמצאות בטיפול גורמי הרווחה. באשר לאינטרס השיקומי של המערער, ההליך הטיפולי יוכל להימשך גם תוך כדי ריצוי עונש המאסר, בהתאמות המתחייבות. יצוין כי בית משפט קמא גזר על המערער עונש הנמצא בחלקו התחתון של מתחם הענישה הנוהג. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 13/12/16 עד השעה 10:00, בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ז, 15 נובמבר 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המאשימה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד